TARA DE PIATRA

Excursie în Ţara de Piatră

4 zile, 3 nopţi, 1 concert tradiţional dedicat grupului.

Experimentează, prima formă statală de organizare a românilor. Ţara Haţegului, Ţinutul Momârlanilor (Valea JIULUI) & Casa lui Brâncuşi – GORJUL. Cu un secol înainte de formarea Ţării Româneşti (Valahiei) se numea „Ţara de Piatră”. Este descrisă în Diploma Ioaniţilor, la 1247 cu numele de „Ţara Lytua” (Λιθου în greacă înseamnă „piatră”) şi era condusă de Voievodul Lytuoy („Pietrosul”). Ea cuprindea Haţegul, partea de sud a actualului judeţ Hunedoara, Valea JIULUI şi Gorjul.

Programe dedicate exclusiv grupului: ghid specializat în legendele și tradițiile locurilor, meniu momârlănesc – cină tradițională, mini-festival tradițional, vizită ecumenică ghidată la Schitul STRAJA – Tunelul Sfinților – Cuvântare Preot Dimitrie Ivașco, prânz tradițional Complex Montana STRAJA – bulz.

Ziua 1 Timișoara – Hațeg – Bănița – Aninoasa. Biserica Densuș – Tronul Strămbunilor – Minunea din Peștera Bolii ☥ Maica Domnului cu Pruncul în brațe.

Ziua 2 Aninoasa – Vulcan – Lupeni – Straja – Aninoasa. Monumentul Eroilor din Pasul Vâlcan, Peștera Dracului, Schitul STRAJA.

Ziua 3 Defileul JIULUI – Mănăstirea Lainici – Coloana Infinitului, Masa Tăcerii, Poarta Sărutului – Mănăstirea ALBĂ Tismana.

Ziua 4 Bisericile de lemn din Petroșani – Muzeul Momârlanului ✟ PRISLOP ✟ Timișoara.

O călătorie în timp și spațiu prin ținutul ancestral al momârlanilor pentru a cunoaște moștenirea lăsată din strămbuni, legătura sacră dintre om şi animal precum și legătura veche de mutualitate între om și natură. Momârlanii își construiesc și acum casele la fel cum o făceau geții, din bârne necioplite, încheiate la capete cu îmbucături de formă pătrată sau dreptunghiulară.

Această populație a păstrat o serie de practici precreștine, între care și obiceiul îngropatului morților în curtea de lângă casă. Obiceiul îngropării morților în grădina din apropierea casei își are rădăcinile în credința că morții, ca și viii, trebuie să se afle în apropierea familiei, chiar și după ce au trecut la cele sfinte. Obiceiul îngropării morților în grădina din apropierea casei își are rădăcinile în credința că morții, ca și viii, trebuie să se afle în apropierea familiei, chiar și după ce au trecut la cele sfinte. Astfel, ei puteau să aibă parte de liniște și să nu se transforme în ființe malefice, să nu devină strigoi sau moroi. Locul în care oamenii erau îngropați capătă denumirea de „morminți de ogradă” sau „morminți de curte”.

Mitropolia Banatului † DANIIL

Pe drumul de la Timișoara spre Ținutul Momârlanilor, la Densuș, poarta de intrare dinspre nord în Ţara Haţegului, vei vedea cea mai veche biserică creștină din România în care încă se slujește & Tronul Strămbunilor de pe Dealul Haţegului undre în fiecare an se ţinea în miezul verii ✟ Hramul Hiperboreenilor. Veneau călări pe cai albi şi pe jos, în straie albe, cei mai de seamă reprezentanţi ai agatârşilor, sciţilor, tracilor, geto-dacilor, pelasgilor din Carpaţi, cimerieni de lângă Mare, moesi de dincolo de Istru, precum şi dardani, strămoşi ai troienilor, de lângă Marmara.

În acele zile de post şi sărbătoare, de după secerişul grâului şi de dinainte de culesul strugurilor, preoţii acestor seminţii carpato-danubiano-pontice, cititori în stele, în pietre, în firele de iarbă şi în flori, în copaci şi în nori, priveau şi contemplau stelele în miezonoptici, pomenind pe cel dintâi şi pe cei dintâi dintre pământenii care au păşit întâia dată în urmă cu milenii în Ţara Haţegului – care nu este o ţară, ci un continent! „Tronul strămbunilor”, aşa cum îl botezaseră înaintaşii lor, de dinainte de creştinism, le era deopotrivă altar de jertfă spirituală, amvon al tăcerii şi depozit-arhivă al tuturor gândurilor, cuvintelor, rugăciunilor şi faptelor virtuoase ale hiperboreenilor, pe care preoţii încercau de fiecare dată, an de an să le descopere, să le citească şi să le desluşească, pentru prezent şi pentru viitorul urmaşilor lor.

Marele lor preot, cu plete pe umeri, barbă albă şi veşmânt lung, alb şi curat, primea din mâinile a şapte preoţi pe mâinile sale, tainicele „brăţări getice”, ca pe nişte „cătuşe” de aur ale spiritului strămoşilor şi „mânecuţe” ale închinării „în duh şi adevăr”. Lăsat singur pentru trei ceasuri în cea mai senină şi limpede noapte, pe „Tronul strămoşilor”. Marele Preot Pelasg, de dinainte de Deceneu şi de după el, se ruga în taină lui Dumnezeu Creatorul pentru întreg poporul hiperboreenilor şi pentru toate neamurile, seminţiile, triburile şi ramurile etnice ale acestora, pentru destinul lor sub soare şi pentru rostul lor sub luna plină şi sub cerul înstelat. În miezul verii celei dintâi de după Naşterea lui Hristos în Betleem, Marelui Preot Pelasg i se descoperi în vedenie, noaptea, la „Tronul strămoşilor”, Constelaţia „România”, după harta incompletă a cerului săpată şi adâncită an de an şi pecetluită pe lespezi de piatră, de fiecare înaintaş al său.

Astfel, el văzu cu ochii minţii pe fondul cerului albastru nocturn, de culoarea cernelii, conturul roşu aprins ca de limbi de foc de Rusalii al României de azi, trasat de sabia de foc a „îngerului păzitor al Geţiei”, înlăuntru hotarelor căreia alţi şapte îngeri îmbrăcaţi în alb, încinşi cu brâie de aur şi având cununi de spini de aur pe cap, fixau, pecetluiau şi rânduiau, o mulţime de stele galbene strălucitoare, mai mari sau mai mici, după numărul, numele şi locul „davelor” sau cetăţilor strămoşeşti, de la nord şi de la sud de Carpaţi, de la nord de Dunăre şi asfinţit de Pontul Euxin; toate stelele având în mijlocul lor Crucea de lumină de pe Caraiman! Marelui Preot Pelasg i se întipări pentru totdeauna în adâncul sufletului său vedenia despre „Constelaţia România”; poruncind în zorii acelei zile tuturor însoţitorilor şi slujitorilor săi, să-i adune şi să-i aducă din albiile râurilor din împrejurimi: Sargeţia, Râul Mare, Galbena şi Sibişel, pietre şi pietricele albe, galbene, roz, roşii, maronii şi albastre, cu care el avea să traseze şi să umple în jurul „Tronului străbunilor”, harta „Constelaţia România”, pentru urmaşii urmaşilor lor. Atunci i se descoperi Marelui Preot Pelasg şi taina Episcopului răstignit şi nepogorât de pe cruce până la Învierea cea de Apoi.

✟ **Minunea din Peștera Bolii** ✟

Drumul ne poartă apoi spre poarta de intrare în Valea JIULUI, Comuna Bănița, Peștera Bolii, acolo unde se manifestă un fenomen extrem de interesant. Apariția misterioasă în stânca peșterii a imaginii Fecioarei Maria cu Pruncul în brațe este cunoscută. Mai puțin cunoscut este faptul că dacă întorci acea imagine rezultă o nouă imagine extrem de sugestivă – stindardul getic – lupul DRACO / DRACON. Poate să fie o imagine sugestivă pentru perioada de tranzit de la prima religie monoteistă din lume la creștinism ☥ ICXCNIKA

✟ Tunelul Sfinților ✟

Vom străbate apoi toată Valea JIULUI până la Schitul STRAJA unde în lumina asfințitului ne vom reculege la înălțime în ✝ Tunelul Sfinților ✝ un ✝ calendar ✝ special, unic în România. Tunelul are pictat pe peretele din partea stângă tot calendarul creștin ortodox, iar în fiecare zi arde o candelă în fața icoanei cu sfântul sau sfinții zilei.

Oricine are posibilitatea să-și vadă sfântul zilei de naștere și să spună o rugăciune. Pe bolta tunelului sunt pictate scene din Vechiul și Noul Testament. Tot pe bolta tunelului sunt pictați cei 12 profeți și cei 12 apostoli. Acest tunel ajută în mod practic în două feluri: ca mic zid de sprijin pentru dealul din stânga lui și ușurarea căii de acces din curtea Schitului până la drumul principal în iernile grele, când aici zăpada atinge peste 2 metri înălțime.

O candelă este veșnic aprinsă în acest tunel și este mutată în fiecare zi în fața icoanei sfântului care marchează data curentă din calendar. Oamenii apreciază acest inedit tunel al sfinților. Intră în tunel pe o poartă mare din lemn, își caută ziua de naștere și apoi văd chipul sfântului din acea zi, așa după cum este trecut el în calendar.

TISMANA – GORJ

Primul manuscris cu dată sigură scris în România. Mănăstirea Tismana se află foarte aproape de locul de naștere al lui Constantin Brâncuși, Hobița. Ferecătura manuscrisului vădeşte prin iconografie şi inscripţii că a fost realizată în mediul călugăresc, fiind atribuită Sfântului Nicodim. Legătura este formată din două coperţi din lemn de tisă îmbrăcat în argint.

Ferecătura metalică este din argint ciocănit în relief (repousse) suflat în aur, iar cotorul şi el din argint este realizat în tehnica „za”. Ferecătura manuscrisului, reprezintă pe cele două feţe, două compoziţii di ferite. Contururile unghiulare, dau desenului siguranţă şi o putere de sinteză deosebită. Artistul reuşeşte în câteva linii să imprime siluetelor mişcare şi figurilor sentiment. Considerată în ansamblu, această ferecătură are câteva însuşiri majore, care o situează printre operele de mare valoare artistică din argintăria românească.

PRET : 1850 RON
APRILIE 2025

Transport din Timişoara, cazare 3*,demi-pensiune, program artistic / ghizi.

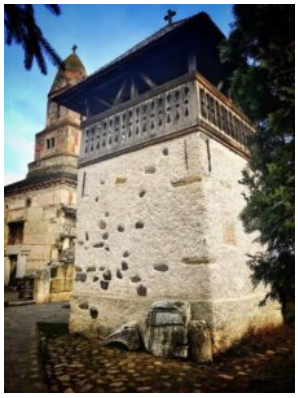

Circuitul Minunilor ✟ Program Complet